

SAMOBORSKI LIST

God. XXI.

U Samoboru, 15. studeni 1924.

Br. 28

„Samoborski List“ izlazi svaki ponedjeljak u mjesecu. — PRIJEMNA na otkup godišnjicu iznosi 80 K. — Primljeno i izdano u Samoboru.

Uprava i redakcija nalazi se
ULAVU TRG br. 3
(Izdavao S. Šek.)

UČLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglašavanje, koji se više puta uvlače, daje se zametan popust. Izvjesnici se ne vraćaju.

Svečanost Božićnjega drvca u Samoboru.

Koliko se sjećamo, god 1908 priredjena je već jedamput svečanost božićnjega drvca u samoborskoj školi, poslije koje su nadijeljena siromašna djeca obućom i odijelom.

Ove godine misli škola prirediti opet ovaku svečanost. — Misao je zgodna, jer će jamačno i tom prilikom pasti nešto za siromašnu školsku mladež, a drugo prirediti će se djeci uoči Božića nekoliko radionih časova. Nema sumnje da će i roditelji djece, a i ostalo općinstvo imati svoj užitek, jer gdje zasuju dječje oči od sreće, ne mogu ni stariji ljudi proći bez ganuća i unutrašnjega zadovoljstva. Ova se svečanost priređuje u ostalom i po mnogim školama, naročito u većim mjestima, pa svuda ostavlja prijatan dojam na sve nazočne.

Djeca IV. godišta prikazivat će ovom prilikom njezinu božićnju priču „Jelova grančica“ od Sijerana Strota, poznatog hrv. omladinskoga pisca. Ikaras je u 3 čina, a prikazan je prvi put u „Teatru Marioneta“ u Zgriehu prije dvije godine. Štundung igre je, kako i naslov pokazuje, posve božićnji i sadržan poetizmom velikog božićnjeg blagdana, koji buđi toliko nježnih uspomena u grudima ljudskim. Lica su: Mali Isus kao siromašan dječak, starić Božićnjak Iugar Luka, majka siromašna udovica, Danica i Zorica, njezini deca, pa Anđeo čuvar i zbor anđela. Mjestimice dolazi i do pjevanja poznatih božićnih popijevaka.

Osim toga bit će dvije deklamacije, koje će govoriti jedan dječak i jedna djevojčica.

Poslije dovršene predstave proći će se na dijeljenje obuće i odijela siromašnoj djeci što će se nabaviti iz Langove naklade. Jedno školako dieće zahvalit će u ime nadarenih. Time će se završiti ova lijepa svečanost. Po bliže ćemo još izvjestiti savrijeme.

„Na Duvanjskom polju“.

To je bila u Samoboru večer, skoro bismo rekli, u koliko se ova generacija sjeća, nedoživljena! Večer patriotska i umjetnička. Večer pjesan dra. Zdenke Smrekar sastoji od krasnih stihova, koji uzvišuju domovinu, ljubav i sva plemenita čuvstva, odnosno ideale. Opjevava je hrvatska prošlost, sadašnjost i budućnost, a načinom takovim, koji duboko potresa te je izvanio na oči obilje savjestiva kod premnogih, pa i kod takovih, gdje se to čovjek obično ne bi našao.

Zanimanje općinstva za ulaznice te raspodjele tečajem prikazivanja bilo je vanredno. Ulaznice su razgrabljene već u preprodaji, pak nije ništa preostalo za posudu po kucama, a još manje (sjećatih mjesta) za prodaju na blagajni.

Općinstvo je bilo upaljeno rodoljubnim zanosom te je sebro, kao puta provalila buru oduševljenja i salve pljeska, kako se to u Samoboru ne pamti.

Osim ovih „Tomislavki“ koje su na prikazu sudjele, još ih se je lijep broj nalazio u dvorani posjetom svojim Samobor ugodno počastivši. I one su bile mada sve zadovoljne koli prikazivanjem toli s rodoljubnim duhom, koji u Samoboru nadješe.

Autorica, koja je jako zaposlena svojim brigama u savezu s prikazivanjem njezina pjesništva na promognim stranama bila je šalibala spriječena osobno nas posjetiti, te je u njezino ime došla tajnica „Tomislavki“ gđa. Dinagli, koja je i kratkih i lijep proslav prozborila.

„Majka Hrvatska“, Tomislavka gđa. Mela Blažeković, jest prava umjetnica, rođena, a u svojoj ulozi još usavršena. Prihvatno isto možemo kazati i o gospođici Galović, koja obično putuje s „majkom Hrvatskom“ kao Mirna u ulozi sirovice Isare. Treća „Tomislavka“ gospođica Žagar, kao vila Javrankinja, stajala je također na visini svoje važne uloge.

A što da rečemo o sedam naših vila Samoborski? Maja Šujica (Greta Šuklje) bila je tako izvršna, te su se „Tomislavke“ izrazile, da takve Šujice još nigdje vidjele nisu. Simpatična Vrbankinja (Anđela Molčan) i miloglasna Hercegovka (Neretljanica, Emila Kalin), zatim od prije znanica općinstva vrlo sposobna Pekupkinja (Mira Mihelić), „jedra“ Podravkinja (Ivica Regović), „zastupnica naroda naprednog i svijetlog“ dočestno vesela Podunavka-Sremkinja (Anka Veneva), sve su pokazivale lijep govor i lijepo vladanje, oduševivši crte dotičnoga kraja, koji on

Biskup dr. Josip Lang.

Uzru je 1. studenoga 1924 u Zagrebu. Tko ga nije u Samoboru poznao? Siaro i mlado, priprosto i ugledno vidjelo ga dođe u našem trgovištu. Vidjeti smo ga u našim crkvama pobožna, vidjeti na ulici čedna, sbrnma kako u pravnji polazi na šetnju u ubavu romantičnu okolicu Samoborsku. Onda smo ga rado, a kako smo se smatrali počašćeni, ako je kada došao i u naš dom! Tu je bio doo svećenik, doo veselo, nezaboravni za ojetu obitelj. Uvjeren sam, da će ugoditi, dragim njegovim Samoborcima, ako im u „Samob. Listu“, kojega je on sa životom držao i u njemu pratio sa zanimanjem kulturni rad, razvitak Samobora, ako im barom nešto donese iz njegova zaslužnoga i svetoga života. Uvjeren sam, da će ugoditi mnogima, ako im pričam nešto o onome čemu, kada je mrtav privlačio stožice i tucade iz odu svoje; ako im opišem i zodaju pošte — ovaj i u gradu Zagrebu naviješeni oprovid i po vjerdini i po očuvatovanju na njemu.

Da, vidjeli smo ga u crkvama našim pobožna, na ulicama čedna, skromna, a ipak bio je to veliki muž uma, srca i volje. Bio je svećenik Božji, veliki svećenik Božji, svetac Božji po sudu dragih zagreptana, koji su ga izblize poznavali, a s druge strane Hrvat ponosan, Hrvat srcem, djelom i uvjerenjem.

Život.

Rođen je 28. siječnja 1857 godine u malenom Lepčetu, župa Bregi kraj Ivanča od oca Karla, minorca, čovjeka veoma plemenitoga srca — bio je poštenjačina od pete do glave. Otac je Karlo počeo od bogata, ugledan obitelji, a majka mu Marija bila žena odra, stroga u usgoju, ali i pravedna.

Već kane dijete, mladić bio je čedan u vladanju, marljiv u naučima, i izkreno pobožan. Kada je došlo vrijeme, da bude primljen u sjemenište zagrebačko, pošla je majka do pobožnoga kardinala Mihalovića, i zamoli se svojega Pepeta, da ga primi u blizikal. Kardinal joj odgovori: Gospa draga, Vi ne trebate sa njega moliti, jer mi smo sretni, da on do-

lazi u sjemenište. Brzo su poglavari upoznali kako um njegov, srca i srca, pa ga zato šaju u Rim na filozofski i teološki nauku u Germanikum. Kardinal Steinhuber, bano rektor visokoga ovoga zavoda, volio je veoma Langa, nad druge pitomce, jer je on to i nastužio. On je u Rimu svršio bogoslovski i filozofski studij i postigao doktorat filozofije. Budući da je bio veerdno slaboga zdravlja, poslali su ga poglavari natrag u domovinu, da se ondje u promjeni zraka operavi, tjelom otkrije, a naknadno da postigne stupanj bogoslovskoga doktorata. — Potuži ga kardinal Mihalović naredio sa svećenika 1883. i to u onoj katedrali, u kojoj je nakon smrti Isare mrtav na odru. — Prva mu je bila štocija bapa oca u Zlataru, gdje je ostao 10 mjeseci u otkonom radu u školi, crkvi, pastovstvu kao bpa. Trajan ti je spomen ostavio odu sve do današnja vremena u našem svećeničkom životom.

Ia Zlataru bio je promjenjen u Zagreb i dodijeljen na službu čestim sestrama sv. Vinka. Tamo je vršio razne službe i razvio u otkonom radu svoju djelatnost; ondje je nepo-

zastupale. Najglavnija ujedno najzahvalnija uloga među „vilama“ pripala je onoj, koja je i do sada među samoborskim diletantima svoja dužnost uvijek savjesno obavljala i odlično ispunila. To je naša lijepa Posavkinja, a pjesni ujedno zastupnica hrvatskoga biseru i kulturnoga stoltera, grada Zagreba. Tu i jeju i važnu ulogu je Mhela Bašić zaista sjajno dala.

Na avršetku prikezi grupirale se vile oko „Majke Hrvatske“, a fanfara izvira „Lijepa naša domovino“, koju je čitavo općinstvo usajučujući sa svojih sjedala pjevajući poprimilo.

Kako čujemo, općenito se izra uje želja, da bi se ovaj pjesnički prikaz u Samoboru ponovio. Ali imade također mnogo drugih gradova i mjesta, koja čekaju za time, da tu ljepotu vide. Glavna je pak stvar dobiti prelijepu narodnu nošnju, koje su „Tomislavke“ iz osobite sklonosti prema Samoboru našim vilama pozajmile.

Nakon dovršenog prikazivanja bijahu na otvorenoj pozornici uručene lijepe krite cvijeća sudjelujućim članicama iz Zagreba, koje je pozdravio starosta Hrv. Sokola u Samoboru Milan Praunspurger a pozdravio je također i genijalnog autora gdju. dr. Zdenku Smrekar.

Da je i nama samoborcima bila pružena prilika da vidimo i čujemo ovaj prekrasan prikaz u pjesmama, imademo jedino da zahvalimo vrlo našem starini dru. Martinu Juranoviću, i njegovoj mil. gdji supruzi, koji nisu žalili velikih moralnih ni materijalnih žrtava. Dr. Juranović uvježbao je svih sedam vila, koje su naše samoborke prikazivale, pak je njegova zasluga da je čitav prikaz tako lijepo uspio.

Iza predstave mala je „Šujica“ u ime dileta. zbora zahvalila g. dru. Juranoviću lijepim i srdačnim riječima, te mu predala dramsku kihu cvijeća. Prisutno ga općinstvo burno pozdravilo.

Naša fanfara pojačana sa zagrebačkom neumorno je svirala, te je upravo umjetnički izvodila pojedine koncertne skladbe a poslije svirala za piea.

Biskup dr. Josip Lang

Jedan dragi život je ugasnuo, jedno toplo srce prestade kucati. Tho i spokojno zatvorio je oči Svećenik, koji je čitav svoj život živovao Bogu, domovini i svomu blišnjemu; čovjek u čijoj je duši gospodovala samo Dobrota velika i neobična, gotovo poznata u dječjem svijetu sebi ljubija.

Pravi svećenik u duhu Kristovu, svijetlio je svojim djelima i svojim životom, pred kojim se morao da pokloni i onaj, tko je bio slabe ili nikake vjere.

Bogat sirom, umro je i kao visoki crkveni dostojanstvenik kao pravi siromah razdavajući i posljednju paru siromaji, koja je kucala na njegova vrata. „Sve za druge, a ništa za sebe!“ — bila je lozinka njegova života. S njom je zagazio u život; s njome ga je i dovršio.

U nejaku, slabušu tijelu rodio se velik duh i naučnjak, uzor svećenika i biskupa, pred kojim se svuda skidala kapa i, koji je sijuču Ljubav, činjen je u punoj mjeri kod svih koji su ga poznavali.

Radin kao ovi, neutrudljiv kao pčela, predan potpuno i u svakom svome neru visokome zvanju, on je svoju časnu zadaću izvršio u čistosti i daleko predo toga, i nad njegovim lijesom lebdilo je samo jedno nepomućeno uvjerenje ljudstva, da je dovršen život, koji je ostavio iza sebe jedan neobično svijetli trag, koji će trajno sjati pred očima svijeta, koji znadu štovati časa i plemenita djela, oijenti ljubav i priznavati odlične zasluge čovjeka i crkvenoga dostojanstvenika.

Sa našim Samoborom bio je blagi pokojnik u uskoj vezi. Dolazeći na mahove u kuću svoga brata, ravn. učitelja g. Langa, da traži načas odmora i okrepe iza trudoljubiva rada, njega je u nas posmatvalo gotovo svako dijete. Prijazan, ljubazan i susretljiv imajući b'ogu riječ sa svakoga, osvojilo je srca našega građanstva a i okolnoga p'danstva, pa mu je svatko prilatio s ljubavlju i s iskrenim prištovanjem. Oj njegov je mogao da čime posluž, rado je činio, a u našim očuvama mnogo

je službu obavio. Njegova riječ sa štrvenika dojmala se živo, njegov pohod lase ča u udaljeno Nošć selo da dijeli sv. potvrdu snatoč poručena zdravlja i nevemena, bio je velika žrtva, koju je on tako pripravno pridonio. Još lanjske godine posvetio valrogasni barjak u Samoboru, a drušivo ga imenova svojim počasnim članom. Radovao se, da će još moći posvetiti kapelou u Svetoj Heleni, ali ga smrt preteče u naumu.

Glav o njegovoj smrti u Samoboru pobudio je opću sućut i zato su bili mnogi koji su pobitili u Zagreb, da biskupu odadu posljednju počtu.

Naše svećenstvo, oblasti i redi, škole i društva bili su zastupani na onome sprovodu, a i velik broj ostaloga općinstva prisustvovalo je veličanstvenom sprovodu.

Slava biskupu dru. Langu i njegovu bratu ravn. učitelju g. Langu i njegovoj vrloj porodici naše iskreno saučelke!

Domae vijesti.

Svi Sveti. Kako je na dan Svih Svetih bilo vrijeme upravo prekrasno a i ugodno pače toplo, to je bilo na našim groblju neobično mnogo naroda. Bilo je građanstva svijeta stajalo i oko šnog seljaštva. Kao je vrijeme pogodovalo bilo je ove godine cvijeća u izobilju. Svi su grobovi bez iznimke onim onih vojničkih grobova, na koje smo u posljednjem broju upozorili — bili ljepo uređeni i upravo krcati cvijećem i mnogobrojnim svijećicama.

Prema davnom občaju Hrv. pjevačko društvo „Jeka“ došla je korporativno u 4 sata na groblje te otpjevala kod groba Josipa Vaneke jednu tužaljku, a drugu kod velikog križa.

Za kapelou u sv. Heleni U počast uspomeni na blagouspokojenog biskupa dra. Josipa Langa darovao je preč. gosp. kanonik Anta Staro 400 K za spomen kapelicu sv. Helene.

Dar školi Samobor. Sjećajući se svoga školovanja u Samoboru, pismoslikar u Zagrebu, gosp. Franjo Saleto načinio je za osnovnu školu u Samoboru 16 natpisnih limenih ploča za sve razrede pačke i begrtske

sobio svoje umne sposobnosti za vanrednu časnu djelatnost. Zasebnu je račnju svratio na sebe kao profesor pedagogike u ženskoj učiteljskoj školi, pa onda kao profesor hrvatskoga jezika i povijesti kroz dugi niz godina. Što je onda bio Lang tome zavodu, znadu još i danas stolne Hrvatice učiteljice, koje je on usgajao kako svojim primjerom, tako i znanjem. Svojom je pojavom osvajaio sli i sasojem i sreom i mora si priznati: to je veličan — to je svetac. — A što je bio samim časnim sestrama? Bilo im je dubovisikom i stolne njih usgajao za redovnički život kao svojim primjerom tako i u isповједama i svojim poduhama. Sproveo je u zavodu časnih sestara punih 16 godina, dok ga nije pokojni nadbiskup Pavlović pozvao u nadbiskupstvo sjemeništa. Teško mu je bilo ostaviti časnice i onaj omiljeni rad, a preuzeti mušnu i odgovoran rad u sjemeništu, jer je znao kako je taj istom odgovoran služba. Preuzeo je usgaj mladih klerika naučivši ih dušom. Sproveo je u sjemeništu nadbiskupskom 12 godina i to kao spiritalni i kanonik rektor. — Što je ondje dobro naučio, to znači generacije mladih naših svećenika. On je bio pravi usgajatelj i srca

te nam je davao sve što je od Boga primio. Plemeniti mladići pedavali su mu se u ugoju kao djeca, jer je i on bio njima više od oca — bijaše im njčana majka. On je usgajao mladi nadbiskupiji uzorne svećenike, koji će ga zahvalno nositi u uspomeni do zadnjega daha. — A što je načinio sjemeništu kao rektor sa materijalnu korist, o tome bi valjalo pisati cijele članke u povjesti toga zavoda. — Kao kanonik odlikovao ga sveti Otac Pio X. čelcu apostolskoga profesora. — Kao kanonik bio je u zboru svoje počasne gospode svojom pojavom čedan, pomazan, ljubazan, svima mil i drag. Svi ga visoko štovali, svi ga duboko cijene, te se svi ponosili nad Langom. — Končan je pala na njega kocka i sveti ga otac imenovao posvećenim biskupom godine 1915. Otkada se on tome, molio i prosio, da ga to mimo dje, kako što je molio i prosio, da ne bude kanonikom, ali morao je primiti jedno i drugo iz postojnosti — i u crvenom odjeu biskupskom i opet si ga vidio čedan, pomazan, ljubazan — vada dostojnoga Langa. — Što je dobro on načinio kao posvećeni biskup u našem Zagrebu, pa u prev. seljalskim gradovima i mnogim selima u raznim zgodama svojega biskupstoga pohoda, o tome bi valjalo pisati sa kratterom

povijest naše nadbiskupije cijele knjige. Svagda dostijedan u svakom svojem biskupskom nastupu, zasojao bi kao meteor svojim umom srecem, svetlošću. On Prepovjeda žarem biskupa prvih vijekova, govori jasno, otvoreno, neustrašivo, pa se čudiš, kako u tom slabom tijelu toliki govornički dar.

On se molio, ali molio kao ovaj zadnji vjernik prošet živom vjerom, nježnom ljubavlju, strahopoštovanjem pred Bogom — molio se pobožno, pa potišo i drugo sa iskrenom bogoljuboviu. On pojavom svojom osvaja i okerjeto neprijatelje. Bole i rasoražava ih i oni mu priznaju: čast Langu! — On je otac sirota, a kada bismo pitali koja zapravo brepost je naša u Langu, — teško je odgovoriti, — ali zasobna mu je bila karakteristična ljubav prema siromacima, bijednicima; blagost i ljubov prema grijehnicima. Pa zato Langova bi nepovijedonice bila uvijek ozrušena grijehnicima, a njegov skroman dom bio vada otvoren potrebnima. Koliko smo ga vidjeli u čas kada je išao iz naše katedrale, a tucrali ga i ozrušili siromaci, prate ga u njegov dom, gdje ga već čekala druga četa. — On je svima mil, svima blag i doh dijeli milostivju osvaja on orea toplom rijeđu. Dr. B.

škole, te sa ostale školske prostorne, dok je već prije poklonio dvije zlatostaklene ploče za upravu škole i zbornicu. Ploče su izradjene vrlo ukusno, te se prijatno doimlje. — Uprava škole zahvaljuje ovim toplo darovateljima na njegovom lijevom daru.

Za Langovu zakladu, za pomaganje oskudne školi, djeca, darovao je g. dr. Štefek Orešković 100 Din. umjesto vijenca na mjes blegop, biakova dra. Josipa Langa.

Mavro Neuman darovao je za siromašnu školsku djecu 60 Din. od koje svote po ovom imao je nabavu platiti neki račun g. A. Hecregu ali ga ovaj nije prihvatio.

Kino „Latica lina“ prikazuje nakon duže stanke u nedjelju dne 16. ov. mj. poznan komad od L. Perca „Ognjem i mačem“ u 6 činova. Uprava nam javlja, da će biti 2 predstave i to u 1/2 6 i 8 sati u večer.

† Dragolla Oberlintner rođj. Zemljik, uovva ravnarija i manc. pomoć. urede, umrla je 10. o. mj. nakon duge i teške bolesti u 82 god. — Sprovod joj je bio u utorak 11. o. mj. kome je prisustvovalo mnogobrojno građanstvo, osobito pak gospodje. — Laska joj bila zemljica!

Franjica Stanišak. U podsusjedu umrla je 24. pr. mj. Franjica Stanišak u 80 godini. Sahranjena je sa župnom grobnju u Stenjevcu. — U pokojnici oplakuju braca Stanišak, namještemci kod naše lokalne željznice svoju majku. — Laska joj zemlja!

Dražba opć. dolomitnog pijeska. Za 9. studenoga kazazana dražba za kopanje dolomitnog pijeska u općinskom pješčaniku odgođena je na 23. o. mj. Pozivaju se stoga svi refektanti, koji se za pješčanik interesuju, da izvole 23. o. mj. osobno pristupiti k dražbi koja će se održavati u sobi g. načelnika u 10 sati prije podne.

Nadjeno. Nadjeno je mali kluč od ormarica ili ladice Vlasovik ga može podignuti u likari našeg lista.

Utok protiv izbora opć. zastupstva. U posljednjem broju javiti se je županijska oblast u Zagrebu pronašla za shodno utok protiv izbora trg. zastupstva neuvažiti. — Duznajemo, da je protiv riješenja županijske oblasti podnešen utok na Pokrajinski upravu.

Nepoznati samoubojica. Dne 1. o. mj. nadjena je u starom gradu Samoboru jedna muška lješina, koja je već 15. dana na dočimom mjestu ležala. Nepoznati muškarac ispalio si je iz revolvera sistema Frunmer hitac u desnu nježočicu. Rivo vet je pronađen u ruci. Prema opisu oružničke postaje u Samoboru samoubojica je srednjega stasa, star 25 do 30 godina, sasvim nisko očala, podrezanih brkova, odjeven u crne cipele sa gumipetama, crne kožate potkornice, životomodja kilaše jakog kroja, prukuk pepeljaste boje, rdjavo-omodj kapot i tamno-črna kilaše košulava. Na njemu su pronađene dvije košulje, jedna sa plavim, druga sa crvenim prugama, prugasta kravata i omotnja prugaste naravnice. Sve je to ili novo ili tek malo starije. Na komadiću papira napisao je samoubojica sljedeće: „Život bez zdravlja ne vrijedi“. U sljepovima pronađena je roman „D. svijetli jednog mučenika i invalida“ te „Z. va: tizjanska otpusica“ od Pava Brčića. Ondašnje kriminalno redarstvo povelo je na temelju dobivenih izvještaja iz Samobora izvide.

Novi domaći proizvod. Vrio poznata stara i renomirana tvrtka u Zagrebu: „Hrvatska industrija za strojno plavlivo od lica“ meš. strojarstva i obradba

radiona, Savačke ceste 78b, uspečela je proizvodnjom jednog novog artikla, koji aslužuje naročitu pažnju od strane svih obrtnika, manjih industrijalaca, te širih krugova. Mali nekonzessionirani parni kotlovi morali su se do sada dobavljati iz inozemstva, dok ih sada izradjuje naša domaća uvedno spomenuta tvrtka. Ovi kotlovi grade se u velikim ogrjevnim površinama od 1—4 kvadr. met. sa tlakom od 4—10 atm. i do 100 litra sadržine vode. Umidjeni prevrućnik (Uebtrühler) dopušta da se razvije parna temperatura do 260 stupnjeva C. Sam način izgradnje prevrućnika osigurava potpuno lakoničenje plamena vatre, tako da kotao radi vrlo ekonomično. Dograđeno čisto pojeće vode (Speisewasserreiniger) produžuje znatno duže mogućnost upotrebe kotla. Materijal je prvoklasan. U slučaju ovaj se kotao može svagdje upotrijebiti kao idealni proizvođač pare, gdje ne treba mnogo pare i gdje se hoće imati po mogućnosti što jednostavniju i jeftiniju napravu.

Ova tvrtka proizvodija osim toga već više godina isaljuje za busare sistem Abschmer, nadalje rezervoare svih valčina, te izvadija najveće i najteže poprave na parnim i strojnim napravama. Kompletno svojevne nacrtie, projekte i planove preuzima i izradjuje također spomenute tvrtke.

Pronadjene ukradjene stvari. Trgovci redarstveni povjerenik Ivan Kern u dvojicom oružnika pronašli su premetalnom kod Štefanije Vrabec u Siračniku razne predmete kao: platiće, stonjabe, ručnike salвете 2 srebrne žlice i nož sa monogramom P. koje stari potiču od krađe te su spremijene na oružničku postaju.

Provale. U zadnje su doba provedene u Samoboru nekoliko drske provale u dućane i privatne stanove a da nije pošlo sa rukom provalnike slovit. U noći od 31. pr. mj. provalile nepoznati zlikoci u postolarsku radionicu g. Halužana, te odnesole raznu oružnu koja je bila tamo na izradbi ili popravku kao i čitave komace kože. Svega u vrijednosti od oko 68500 K.

Iste noći pokušali su po svojoj prilici isti provalnici prodrijeti u dućan svdjetnjeg trgovca manufakturnom robom g. Herlingera. Zlikovci su otkruli rolu na vratima te su hteli ovim putem prodrijeti u dućan. Uključani čuvši štopot koje je bio prouzročen trganjem rola, počeli su dozivati u pomoć sašto se provalnici rasbjeljaše.

I u magazinu na kolodvorskoj stanici u Samoboru prevajeno je ove iste noći, te su zlikovci otvorili jedan sanduk i odnijeli u ovom se nalazeda 24 kom. popluna Pošnjega je doveztan za trgovca g. Herlingera.

Oružničkoj postaji podnesene su prijave za dva tri ova slučaja provala, te je ova poduzeta sveatrasno izvide, ali sa sasada os tati bez uspjeha.

Društvene vijesti.

Podružnici Hrv. kršć. socijala pristupila kao članovi utemeljitelj g. Ojere Horveg ot. i gđa. Fanika Horveg ot.

Bratovština sv. Filipa i Jakoba na Gradilaču održala je dne 11. o. mj. t. j. na Martije svoje 62. glavni skupština.

Prije ove skupštine održana je pjevana sv. misa.

Telno u 11 sati započela se skupština kojoj je predsjedao brat Mijo Novčić ot. On

pozdravlja braću članove, koji su se u velikom broju sastali. Zalim se ide dnevni red.

Priješnji je odbor ostao isti, a na mjesto bivšeg potpredsjednika, pok. Franje Medvede, primio ovu čast brat g. Stjepan Frest ot. Predsjedaji je blagajnik g. Franje Juratović kao ostavku, koja je primljena, a njemu izračena najtoplija zahvala za njegov točan i revan rad.

Blagajničko je mjesto primio brat g. Vjekoslav Cvetočić, koji od sada prima prijave za sprovode. Postije skupštine je bio zajednički račun i nezvezana zabava.

A. H.

Bratovština sv. Jurja. Poema devnoj šelji predsjednika redina G. Zink, osnovana je u Samoboru Bratovština sv. Jurja, sa, pravilima istog sadržaja jur postojećih bratovština.

Pozivaju se gosp. koji su već ubijedili kao i oni koji žele biti članovi, da dne 23. o. mj. u 2 sata poslije podne dodju na sastanak g. Nikoli Čebučiću.

Za privremeni odbor N. Čebučić.

Okolina.

Siromašna kapela u Lipovcu. Zamoljeni priopćujemo ovaj apel: Ovlašteni po žup. oblasti u Zagrebu, najredeljije molimo mliedare nime svih žitelja sela Lipovec sve kršćane, da nam njima pritaku u pomoć kod izgradnje žrtvenika svete obitelji i svetoga Florijana, jer žitelji sela Lipovec nisu nimalo mogući ove podignuti, a teško nam je da gotovu kapelu bez žrtvenika moramo gledati — Mate Gučić, Janke Gučić.

Ciganin ukras krava. U 9 sati u večer 13. o. mj. sreo je Brković Valent iz Oređa egcaina gdje vodi kravu sa obalu Save zapitavši ga odakle mu krava i gdje mu je putnica iste, dade eigo vjetna petama te utete a krava ostavi. Krava je vlasništvo Katice Puh iz sela Obrezje te je istoj i predana. Prijava je podnežena oružničkoj postaji.

Poziv na pretplatu.

Pretplatnike izvan Samobora molimo da izvole obnoviti pretplatu za tekuću godinu koja iznosi na čitavu godinu 20 Din. inozemstvo 40 Din.

Vozni red samoborske željeznice

iz Zagreba kreću vlakovi i to:

8 sati ujutro
12 sati u podne (mjes. vijetnja i veljača opći samo do Susedgrada)
14¹⁰ poslije podne
19⁰⁵ u večer

iz Samobora kreću vlakovi i to:

6¹⁰ sati u jutro
8⁰⁵ u jutro (mjes. vijetnja i veljača sa opći, u ostalim mjesecima samo sa rođna dne.)

12³⁰ u podne
17³⁰ u večer

Zakup.

Dne 21. studenoga 1924 u 10 sati do 12:00 održat će se kod ovog poglavarstva javna usmena i pismena dražba za zakupljenje opć. potrošar ne od pića i mesa te uniranje sajmovine za godinu 1925.

Isključna cijena jest 50000 Dinara

Svaki usmeni dražbovatelj dužan je prije započete dražbe položiti 5 posto od isključne cijene u ime zaoibac u gotovom novcu ili vrednostima oja će se istima, osim dostalca, odmah po zaključku dražbe vratiti.

Dostalac ima zaoibinu nadopuniti sa 10 posto odmah nakon dražbe.

Valjano napečaćene pismene ponude, providjene sa biljegom od 20 Din, i 10 posto jamčevinom, po sudiciu vlastoručno pisane i potpisane, imaju se dan prije dražbe do 6 sati po podne predati opć. poglavarstvu.

Pismene ponude imaju samo onda prednost kako su veće od usmenih.

Poglavarstvo općine Podvrh

U Samoboru, 6. studena 1924,

Povjerenik-bilježnik
Pavlović

Dučanski namještaj

specerajске struke, kao štelaže, pulti, vage, razni mlinovi, mjerice itd. prodavaju se uz veoma jeftinu cijenu. —

Upitati Glavni trg br. 2.

Prodaje se kuća

sa velikim magazinom i štaglom te lijepom bašćom. U kući trgovina mješovite robe. Zajamčena egzistencija. Prodaje se gradilište u površini od 600 čet. hvati preko sajma sta u Gajevoj ulici. Upitati se kod Franje Tkalića, gostioničara, Samobor.

Restauracija bavidica — Samobor. —

Preporučuje svoju poznatu dobru
domaću kuhinju.

Predbrojke za objed i večeru uz vrlo
nisku cijenu

Košta se izdaje i izvan kuće
Dnevno svježi zajutak.

Toči se

domaći pelinkovac

i poznata stara vina. Crno dvostruko
sladno pivo u bocama.

Javna zahvala

Gosp. Nikola pl. Krepach vlastelin na Bai zovu, darovao je potpisanoj i hval. porivog crva, na čem se srdačno zahvaljuje

Odbor „Jeka“.

Poduku u violini

dajem po Ševčik. voj metodi uz umjereni honorar. Upitati u upravi.

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

preporučuje:

veliki izbor ručnih radova (štampanih i gotovih), vunice za djempere i dječje opravice, svilene čarape i raznu drugu robu.

Occassion svilene i vunene djempere o znatno sniženoj cijeni.

Pravi ruski čaj „Popoff“ i „Bogdihan“ po 4 i 6 Din u paketiama,

Samoborci i samoborke

sjetite se gradnje

samoborske bolnice.

Domaćice

ložite samo sa „Sib“ briketima

„Sib“ briketi su najekonomičniji ogrjevni materijal, jer su jeftiniji, daju se izrabiti do zadnjeg komadića, te su za loženje peći bolji od ugljena, jer izgaraju do konca, ne ostavljaju drozga (šlaku) već čisti pepeo. „Sib“ briketi su bolji od drva, jer imaju daleko veću kaloričnu vrijednost i drže jednoličnu toplinu.

„Sib“ briketi su sa zdravstvenog gledišta najbolje ogrjevno sredstvo, jer ne razvijaju kao ugljen neugodne i zadušljive te zdraviju škodljive plinove.

Naruđbe na malo i veliko prima Pavlović, Šmidhenova 7.

Zahvala.

Svima p. n. uglednim društvima i pojedincima, koji su prisustvovali sprovodu našega premiloga brata dotično strica i šogora dra. Josipa Langa ili nam svoju saćut izrazili — izričemo svoju duboku zahvalu.

Obitelj Lang.

Objava

Čast mi je javiti cij. građanstvu Samobora i okolice, da sam u svojoj kući kraj parka otvorio

stolarsku radionicu

pak se preporučujem za cij. naruđbe

Ivan Ivančićak, stolar
Samobor.

Dobrovoljna dražba pokućstva

Dne 22. studenoga u 2 sata popodne prodavat će se putem dobrovoljne dražbe u Rambergovoj ulici br. 29 kućni namještaj, koji se nalazi u dvim tavanskim sobicama. Upitati u upravi.

Javna zahvala.

Prigodom smrti moje dobre i nikada zaboravljene kumice gdje.

Dragoile Oberlintner rođj. Zemljić

zahvaljujem se svima onima koji su za vrijeme njene duge i teške bolesti posjećivali i tješili, odar joj tolikim cvijećem i vijencima okitili, te joj zadnju počast iskazali, budi ovime izrečena moja najdublja hvala.

Tom prilikom sam primila mnogo izraza saćućća, pa se ovime najljepše zahvaljujem.

Emica Kalin